

Apáti Bence: A hazug libsi érvrendszer

2020 június 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hiba volt.
A liberális mainstreammel vitatkozni egyrészr?l nem jelent túl nagy intellektuális kihívást, másrészr?l viszont életveszélyes tevékenység.

Extrémsport. Nagy nyilvánosság el?tt elkövetett, közéleti öngyilkosság.

Mert nem szükséges túlontúl meger?ltetnünk az agytekervényeinket, hogy a liberálisokról bebizonyítsuk, álszentek, és úgy irtóznak a tényekt?l, a statisztikai adatoktól, az igazságtól, mint ördög a tömjénfüstt?l.

Hogy magasról tesznek a valóságra.

Így aztán sokszor - s?t, legtöbbször - már maga a vita sem jöhet létre, hiszen a liberális, még a véleményütköztetés el?tt azonnal gy?lölköd? nácinak, fasisztának bélyegezi leend? vitapartnerét.

Ett?l válik igazán veszélyessé egy liberálissal, vagy a liberális mainstreammel vitába szállni.

A libsi érvrendszer ugyanis a hazugságra épül.

A valóság meggörbitésére.

És a vitapartner tönkretételére.

Emlékezzünk csak vissza arra, hogy a migrációs hullám tet?zésekor mekkora kett?s mércét alkalmaztak.

Akkor az illegális bevándorlók által elkövetett b?ncselekményekr?l voltak képesek úgy hírt adni, hogy a legritkább esetben említették meg, amikor afgánok, irakiak, pakisztániak, vagy bangladesiek kaszabolták le az ?ket befogadókat - vagy egymást -, esetleg robbantottak fel pár hitetlen gyaurt, amikor meger?szakoltak egy hároméves kislányt, netalán levágták a fejét, az indokoltnál pár fokkal gyanútlanabb szállásadójuknak.

Ezek ugyanis olyan érzékeny információk, amiket védeni szükséges, amelyek akár olyan b?nös utakra is vezethetik az olvasóikat, amelyeknek a végén, ott lehet a rettenet: a fasisztapopulistaxenofób jobboldal gy?zelme.

Ugyanis a kínos és kellemetlen információk birtokában az emberek hajlamosá válnak egy-egy jobboldali párt mellé tenni az x-et a szavazófülke magányában a soron következ? választáson.

Ezt pedig ?k, a függetlenobjektivek, a liberálisok nagyon nem szeretnék.

Úgyhogy inkább hazudoznak, elhallgatnak, meg olyanokat hazudoznak, hogy tulajdonképpen nem is fontos, hogy roma, afgán, vagy fekete volt egy b?ncselekmény elkövet?je.

Nem lényeges.

(Ha viszont az elszenved?je, na az egészen más ügy. De err?l kicsit kés?bb.)

Szerintük egy rendes demokrata színvak, egy tisztességes embernek pedig egyszer?en tilos észrevennie, hogy milyen pigmentációval rendelkezik az utcán vele szembe jöv?, szamurájkarddal, vagy egy 20 centis pillangókéssel hadonászó polgártársa.

És máskor sem.

Ehhez a szabályhoz aztán egészen addig a pillanatig nagyon konzekvensen ragaszkodni is szoktak, amíg mondjuk nem egy romát vagy egy feketét ér valamilyen sérelem.

Mondjuk nem engedik be egy szórakozóhelyre, vagy csúnyán néznek rá egy diszkóban, a nyakára térdelnek, netalán szegregálják.

Mert akkor láss csodát, elkezd nagyon is fontossá válni a származás.

Az a bizonyos b?rszín.

És akkor is, ha egy fekete vagy egy migrációs háttérrel rendelkez? ember sikeres abban, amit csinál.

Gondoljuk csak Barack Obamára, és arra, hogy a szürke hétköznapokon színvakságot követel? libsik, hogyan harcoltak, kampányoltak érte, majd ünnepelték lelkesen a megválasztása után az els? FEKETE(!!) b?r? elnököt.

De ott van Misty Copland, amerikai balerina, aki hasonlóan keményen szokta követelni népes - 2 milliót karcoló - Insta-táborától a színvakságot.

Ami azért is abszurd,mert gyakorlatilag annak a brandnek köszönheti hírnevét, gazdagságát, címlapok tucatjait, hírdet?it, meg sajnos f?szerepeinek egy jelent?s részét - vagy azt, hogy többször is a fehér házban fogadták -, hogy fekete.

Annak, hogy ? az els? fekete b?r? primabalerina.

(Amúgy nem, nem az, de ez most igazán mellékes.)

De a valóság egyéb aspektusait sem illend? - és akkor még finoman fogalmaztam - kibontani.

A napokban kellett lemondania Stan Wischnowski, Pulitzer-díjas újságírónak, a Philadelphia Inquirer cím? amerikai lap f?szerkeszt?jének, mert arról mert írni, hogy talán nem biztos, hogy épületeket kell kifosztani, majd felgyújtani.

Meg arról, hogy nem csak békés demonstrációk zajlanak, hanem megjelentek az anarchisták is, hogy fosztogatók tombolnak Amerika utcáin.

Hiba volt.

Igazat írni a liberális mainstream szerint tilos.

De a New York Times sem úszta meg a liberálnácik tombolását. ?k is kénytelenek voltak levenni egy republikánus szenátor vendégpublicisztikáját, amelyben a rend mellett érvelt.

Nem kell rend, nem szabad az igazságról beszélni. A szólásszabadság pedig ósdi, idejétmúlt dolog.

Hazugságra, káoszra, anarchiára van szükség. Meg cenzúrára, a szólásszabadság korlátozására.

Még magát az amerikai elnököt is el kell hallgattatni, hisz’ nem a liberális f?sodor hazugságait visszhangozza.

Mégis azt mondom, fel kell vállalni a vitát, ugyanis bátraké a szerencse.

Apáti Bence - www.hirtv.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló